

Ο Χριστός γεννάται συνεχώς μέσα στην Εκκλησία και μας αναγεννά (Μητροπολίτης Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου κ. Ευγένιος)

/ [Πεμπτούσία](#)

Έφθασε ξανά μπροστά μας η Μητρόπολη των Εορτών, τα Χριστούγεννα, και όλοι, όσοι πιστεύουμε στον Χριστό ως τον Σωτήρα και Λυτρωτή και Ευεργέτη μας, με αγαλλίαση και χαρά εορτάζουμε, γνωρίζοντας εμπειρικά το θεολογικό βάθος και την ουσιαστική σημασία αυτής της Εορτής.

Ο Χριστός ήλθε στον κόσμο και μας

κάλεσε στοργικά κοντά Του. Ήλθε και έγινε άνθρωπος, για να μας δώσει την δυνατότητα να γίνουμε «θεοί κατά χάριν». Ήλθε και έγινε όπως εμείς, για να μας δώσει την ελπίδα ότι μπορούμε να γίνουμε όπως Εκείνον. Ήλθε και μας χάρισε την αγάπη Του, για να μας μάθει να αγαπάμε. Ήλθε και μας έφερε επί γης την ειρήνη Του, για να μας διδάξει πως να ειρηνεύουμε με τον εαυτό μας και τον κάθε άνθρωπο, που δεν είναι ξένος αλλά αδελφός μας. Ήλθε και έγινε άνθρωπος για τον άνθρωπο, για την ανθρωπότητα, για όλους και όχι για λίγους «εκλεκτούς». Γι' αυτό «ουκ ένι Ιουδαίος ουδέ Έλλην» (Γαλ. γ' 28), γι' αυτό κανένας εθνοφυλετισμός, σε καμία μορφή έκφρασης του, δεν είναι ανεκτός. Όλοι είμαστε αδελφοί Του και αδελφοί μεταξύ μας και όποιος αυτήν την αδελφωσύνη πολεμά και σχίζει την Εκκλησία ασφαλώς και δεν ενεργεί κατά Χριστόν. Ήλθε για να μας απευθύνει την πρόσκληση να πορευθούμε οπίσω Του, να Τον ακολουθήσουμε. Ήλθε, όχι για να καλέσει «δικαίους, αλλά αμαρτωλούς εις μετάνοιαν». Αυτή είναι η παρηγοριά μας και Αυτός ο παράκλητός μας, όπως τόσο χαρακτηριστικά έγραψε ο Ευαγγελιστής Ιωάννης στην Α Καθολική Επιστολή του (κεφ. β', 1-2): «και εάν τις αμάρτη, παράκλητον έχομεν προς τον πατέρα, Ιησοϋν Χριστόν δίκαιον· και αυτός ιλασμός εστι περί των αμαρτιών ημών, ου περί των ημετέρων δε μόνον, αλλά και περί όλου του κόσμου». Γι' αυτό λοιπόν χαιρόμαστε, αφού «δι' ημάς εγεννήθη» και για εμάς και τις αμαρτίες μας θυσίασε τον Εαυτόν Του.

Έτσι γιορτάζουμε μέσα στην Εκκλησία αιώνια Χριστούγεννα και για εμάς δεν είναι απλά μια γιορτή που έρχεται και φεύγει. Ο Χριστός γεννάται συνεχώς μέσα στην Εκκλησία και μας αναγεννά, μας προσφέρεται σε κάθε Θεία Λειτουργία ζητώντας μας τόπον για να ανακλιθεί στη φάτνη του βηθλεεμικού σπηλαίου της ύπαρξής μας. Είμαστε έτοιμοι γι' αυτήν την υψηλή επίσκεψη, είμαστε χαρούμενοι γι' αυτήν την δοχή; Αισθανόμαστε την παναγάπη που αγιάζει και μεταμορφώνει το είναι μας; Τότε, ναι, γιορτάζουμε αληθινά Χριστούγεννα. Τότε προσλαμβάνομε την ορθή διάσταση που έχουν τα φαινόμενα και βλέπομε πίσω από τα φώτα που πληθαίνουν αυτές τις ημέρες το Φως του Χριστού που «φαίνει πάσι», πίσω από τον φανταχτερό διάκοσμο την ομορφιά της προσωπικής μας μεταμόρφωσης, το συναίσθημα εκείνο που φανερώνουν οι παιδικές φωνές, που ψάλλουν ότι «χαίρει η φύσις όλη». Τότε κατανοούμε και την ευθύνη μας οι Χριστιανοί απέναντι στον κόσμο, ως φορείς του μηνύματος της ειρήνης, της καταλλαγής, της αληθείας. Όσοι φέρομε το όνομα του Χριστού έχομε την εντολή να γινόμαστε μάρτυρες Του στον κόσμο, να μεταφέρομε στις καρδιές των ανθρώπων το Ευαγγέλιο της Ενανθρώπησής Του, το σκοπό και το τέλος της, το βαθύτατο δηλαδή ανθρωπολογικό και σωτηριολογικό περιεχόμενό της. Και ασφαλώς, για να είμαστε αξιόπιστοι, οφείλομε να κάνομε πράξη πρώτοι αυτά που διδάσκομε. Ουσιαστικά, να φανερώνομε ότι είμαστε αληθινοί μαθητές του Χριστού και να μας γνωρίζουν γι' αυτό από την μεταξύ μας αγάπη. Έξω και πέρα από εμάς ας μένουν διχοστασίες και έριδες, διχόνοιες και έχθρες, κομματισμοί που κομματιάζουν. Γνώρισμά μας, η υπομονή, η ταπείνωση, η ανεκτικότητα, η συγχώρηση, η μακροθυμία, τα αιώνια

διδάγματα του μυστηρίου της Θείας Οικονομίας. Όλα αυτά που παιδαγωγούν τον άνθρωπο να γίνεται πραγματικός άνθρωπος και να λειτουργεί αγαπητικά, ανυπόκριτα, αυθεντικά.

Με αυτές τις σκέψεις σας προτρέπομε από καρδιάς για ουσιαστικά, αληθινά, πραγματικά Χριστούγεννα προκειμένου να είναι και καλά, για Χριστούγεννα με το Χριστό και όχι χωρίς Χριστό. Με την αγάπη Εκείνου, που μας συνέχει, που μας ενώνει, που μας συντηρεί, που αγιάζει τη σχέση μας, σας ασπαζόμαστε και σας μεταφέρομε τον ασπασμό και την αγάπη του Πατρός και Πατριάρχου μας από την Μητέρα μας Εκκλησία, το Οικουμενικό Πατριαρχείο, στην Αγία και Ιερά Σύνοδο του οποίου έχομε την ευλογία να μετέχομε από τον παρελθόντα Σεπτέμβριο και για ένα έτος.

Σας ευχόμαστε πατρικά να ζείτε χρόνια πολλά, ευλογημένα από τον Ενανθρωπήσαντα Κύριό μας, γεμάτα από πνευματική χαρά και ανεξάντλητη δύναμη που θα οδηγεί, με την αυτογνωσία, από την αστοχία στην τελείωση, από την αυτοειδωλοποίηση στην αληθινή πίστη, από την τραγική μοναξιά στην κοινωνία της Εκκλησίας και στη θαλπωρή της αγκαλιάς του Θεού.

Σας παρακαλούμε δε, κλείνοντας, να μη λησμονούμε στην προσευχή μας και στα ευεργετικά κινήματα της ψυχής μας τους αναγκασμένους αδελφούς σε όλο τον κόσμο, όσους δοκιμάζονται και για όσους η φράση «ανθρώπινα δικαιώματα» είναι άγνωστη.

Να μη λησμονούμε όλους εκείνους που αναζητούν νόημα στη ζωή τους, ελπίδα στα αδιέξοδά τους, τέλος στις δοκιμασίες τους, ελευθερία από τις δουλείες τους, σεβασμό στα πρόσωπά τους.

Να μη λησμονούμε τη δοκιμαζόμενη από πνευματικό λιμό Πατρίδα μας και την Εκκλησία μας που συνεχίζει, παρά τις αντιξοότητες, να πορεύεται, να ευεργετεί, να προσλαμβάνει, να θεραπεύει όλους μας.

Να μη λησμονούμε, τέλος, πως «Μέσα μας γίνεται η Γέννηση. Έξω στέκει το σχήμα της - Μας φανερώνεται», όπως έγραφε σε ένα ποίημά του ο Γιώργος Θέμελης. Είθε να το νοιώσομε εφέτος βαθιά και να ζήσομε αυτή τη φανέρωση μέσα μας.

Με αγάπη και εόρτιες ευχές
† Ο Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου Ευγένιος